

Sláva Daubnerová

SOLO LAMENTOSO

portrét ženy, ktorá bola nútená počúvať hudbu

Sláva Daubnerová má v kontexte slovenského divadla osobité miesto – je režisérkou, autorkou, performerkou a herečkou v jednej osobe. Známa je najmä posúvaním konvencií v súčasnom slovenskom divadle, kombinovaním viacerých žánrov či výrazným experimentovaním vo formálnej i tematickej rovine. Svedčí o tom aj jej posledná sólová pohybovo -vizuálna performancia. Je inšpirovaná banálnym príbehom o vzrastajúcej averzii medzi ľuďmi, ktorý vzbudzuje pocit, že aj takto sa rodí extrémizmus. Performerka Sláva Daubnerová vo svojej tvorbe postupne prechádza od osobného (kde sa venovala ženám – umelkyniam) k spoločensky angažovanému. Solo lamentoso vychádza z reálneho príbehu, ktorý sa pred časom objavil v médiách. Spoveď ženy púšťajúcej opernú áriu slúži Daubnerovej na otvorenie nadčasových tém, akými sú nejednoznačnosť pravdy a boj jednotlivca so spoločnosťou. Autentickosť a dokumentárnosť prepája táto konceptuálna experimentátorka s fikciou, aby nám kládla zásadné otázky o hraniciach ľudskosti a fungovania človeka – outsidera v našej spoločnosti. Vytvára tak už tradične inscenáciu na pomedzí dokumentárneho, pohybového a výtvarne štylizovaného divadla.

Autor, réžia, účinkuje: Sláva Daubnerová

Scéna a kostýmy: Sláva Daubnerová

Choreografia: Renata Ptačin

Hudba a zvukový dizajn: Matej Gyárfáš

Svetelný dizajn: Slavomír Šmálik

Preklad: Margit Garajszki, Zsuzsanna Gulyás

Hlasy do predstavenia nahovorili: Sláva Daubnerová, Petra Vajdová, Ján Gallovič

Foto z predstavenia: Jakub Gulyás

Produkcia: P.A.T. *platforma pre súčasné divadlo*

Premiéra: 18. December 2015, Divadlo Sľuk

www.slavadaubnerova.com

Finančná podpora: Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Bratislavský samosprávny kraj a Literárny fond

Ocenenia:

Cena Študentskej poroty na festivale Nová dráma/New drama 2016

Vybrané festivaly:

Nová dráma/ New drama, Bratislava 2016

Dotyky a spojenia, Martin, 2016

Festival Vlnoplocha – československý festival progresívneho divadla, Štiavnica 2016

25. ročník - Medzinárodný festival Divadelná Nitra 2016

24 ročník - Mezinárodní festival Divadlo, Plzeň 2016

Protéza – festival autorského divadla, Bratislava 2016

O predstavení:

Ja nenávidím ľudí... Zmrzali moju dušu. A preto ich nenávidím... Všetko som urobila z nenávisti k spoločnosti, ktorú ona sama vo mne vypestovala svojim správaním ku mne... Ak má spoločnosť svedomie ničť jednotlivca, prečo by jednotlivec nemohol ničť spoločnosť?

Olga Hepnarová, posledná popravená žena v Československu

Ja som sa nenarodila s pocitom nevraživosti a nenávisti voči potkanom. Znenávidela som ich za to, akí sú. Za tie prekliate roky, počas ktorých som mala možnosť spoznať správanie a vlastnosti štúrovských potkanov.

Eva N., majiteľka Spievajúceho domu

Solo lamentoso je inšpirované nezvyčajným príbehom ženy, ktorá sa zabarikádovovala vo svojom dome a terorizovala obyvateľov Košútovej ulice v Štúrove na krutým spôsobom. Neuveriteľných 14 rokov od šiestej hodiny ráno do desiatej hodiny večer púšťala cez nekvalitné reproduktory na hranici povoleného hluku dokola jednu a tú istú opernú áriu jej obľúbeného španielskeho tenoristu Placida Dominga. Prípad sa začal v roku 2000, keď sa Eva N. presťahovala na Košútovu ulicu. Vadilo jej neustále štekacie susedkinho psa, z ktorého ju bolela hlava. Ale susedka jej povedala, že *na to je pes, aby štekal*. Pustila teda hudbu, ktorou chcela neznesiteľný štekot tlmiť. A tak sa začal kolotoč nekonečnej štrnásť ročnej vojny. Vojny Evy N., jednej osamelej ženy proti celému Štúrovu. Susedia a okolie sa tak stali rukojemníkmi bizarného teroru a počas štrnástich rokov sa im nepodarilo túto situáciu vyriešiť. Nepomohli petície, demonštrácie, odborné posudky, súdy. Eva N. neporušovala zákon. Dokonale sa v ňom totiž začala orientovať a svoj život zasvätila vlastnému boju za spravodlivosť. Štúrovo sa tak v časoch upadajúceho turizmu znovu dostalo do povedomia. O nezvyčajný “hrajúci dom” sa začali zaujímať médiá – reportáže prinášali maďarské i slovenské televízie. “Spievajúci dom” (tiež Hudobný dom alebo Hrací dom) na Košútovej ulici začal svojou návštevnosťou konkurovať Ostrihomskej bazilike či legendárnemu kúpalisku. Po štrnástich rokoch v jeden deň Eva N. hudbu z ničoho nič vypla. Zhodou okolností to bol deň, kedy do Štúrova prišiel prezident. Predstavenie rieši osamelý boj jednotlivca proti celej spoločnosti.

Kvôli štúrovským potkanom som už viackrát preštudovala zákony, ktoré už poznám lepšie, ako právnici. Jednou zo sťažností štúrovských potkanov bolo to, že spev P. Dominga poškodzuje ich zdravie. Podľa mňa im hučí hlava od cirkulárky a kosačky alebo od vyspevovania. Alebo sa takto narodili.

Eva N.

V našom meste už 13 rokov trvá zúfalý boj s jednou osamelou ženou trpiacou psychickými poruchami. Ide o prípad pan Evy N. zo Štúrova. Táto pani drží pod tlakom jednu celú obytnú zónu: od šiestej ráno až do desiatej večera púšťa dokola hudbu z nekvalitných no hlavne hlučných reproduktov. Miestna samospráva vie o probléme ale nebola schopná dať bodku na koniec tejto nepríjemnej skutočnosti už vyše jedno desaťročie. Je to podľa Vás normálne, že tento prípad sa nedá už viac ako 10 rokov vyriešiť? Prosím Vás o pomoc pri nekonečnom príbehu Hudobného domu.

Štúrovskí občania, z listu Predsedovi Národnej rady SR

Ona nás doslova týra a obmedzuje. Viete si predstaviť každé ráno o šiestej hodine vstávať na zvuky árie z opery, či je to pondelok alebo nedeľa a to už viac ako 13 rokov? Bolo by na mieste prehodnotiť jej psychický stav. Súdy stoja na strane psychicky narušenej ženy, ktorá svojím počínaním ruší súkromie a pokoj. Súdnou cestou sa prípad nevyriešil v prospech nás, prostých ľudí, ktorí by potrebovali len ticho.

Štúrovskí občania, z listu premiérke

V predstavení sú použité reportáže Televízie Markíza.

Použité hudobné citáty:

Ján Cikker: Vzkriesenie, 1. Intermezzo

Béla Bartók: Hrad kniežat'a Modrofúza, Predohra

Béla Bartók: Hrad kniežat'a Modrofúza, Piata Komnata

Richard Wagner: Let Valkýr

Giuseppe Verdi: Il trovatore, Di quella pira

Wolfgang Amadeus Mozart: Ária kráľovnej noci

SOLO LAMENTOSO

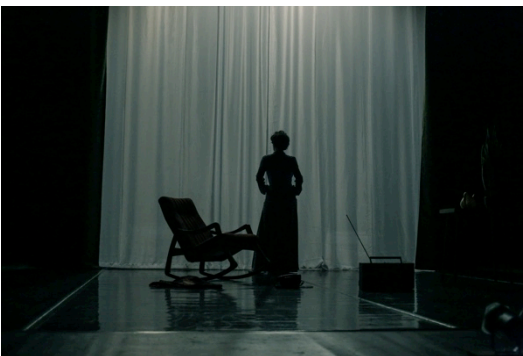
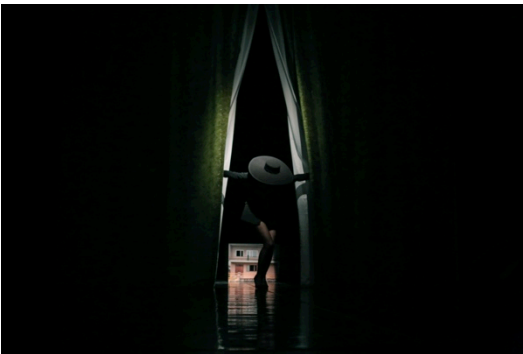
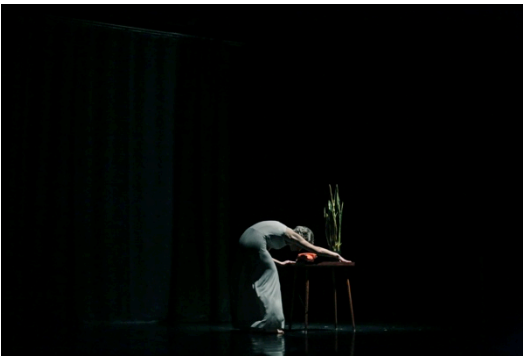

foto: Jakub Gulyás